UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: & s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

R ante O

urn:nbn:de:hbz:466:1-98842

Visual Library

ratione quā in dictione ſyncerus docebimus) & t & e exilibus: & more græco rhætoricæ huius thætorices declinari poteſt.

Rhætoricæ. Require in dictione Rhætorica.

Rhien cū aſpiratione poſt r: & i latino apud græcos ſcribiẗ: qui a noſtris abſq; aſpiratione rien vocaẗ. Nā (teſte Varrone) latinū eſt vocabulū: a riuo dictum. Antiqui rhienes appellabant nephrum diues vt auctor eſt Feſtus. Plau. Glaber erat tanꝗ rhien.

Rhinoceron. Requi. in dictione Rhinoceros.

Rhinoceros huius rhinocerotis cum aſpiratione poſt r. & i latino & c exili ſcribiẗ: animal eſt vnicū in nare cornu habēs ad repādū: teſte Solino Atꝟo Pauſanias duo habere cornua affirmat alteꝝ quidē inſigni magnitudīe ex naribꝫ extās alterū quod ſuperius erumpit exiguū: ſed validiſſimū. Iſidorus aūt lib. ethimo. xiȷ. declinat ī recto hic rhinoceron gtō rhinocerontis. Poniẗ nōnunꝗ rhinoceros ꝓ quodā vaſe oleū guttatim fundente: lauantibꝫ ſe in balneis: vt ē apud Marti. Geſtauit fronte modo me iuuencus. Verum rhinocerota me putabis Pleno gutto.

Rhodope. Require in dictione Rhodopis.

Rhodopis huius rhodopis vel rhodopidos: cū aſpiratione poſt r ſcribiẗ: ꝓpriū fuit meretricis nomē: teſte Heȩodo. lib. hiſto. iȷ. quæ a Plin. & Strabo. li. vlti. rhodope vocaẗ. Alia eiuſdē nominis Rhodope fuit Thra cū regina. Rhodope item mons eſt Thraciæ: teſte Floro li. hiſto. iiȷ. a Rhodope regina ibi ſepulta: ſic cognominata Quē montē Solinus dixit eſſe Mygdoniæ. Et vtrūq; eſſe pōt: quia cōterminæ regiones ſunt: & corripit do ſyllabā. Vir. Quaq; redit mediū Rhodope porrecta ſub axem: Illic clauſa tenēt ſtabulis armenta.

Rhoda. Require in dictione Rhodos.

Rhodia. Ibidem Rhodius. Ibidē

Rhodos huius rhodi cū aſpiratiōe poſt r ſcribiẗ Inſula eſt Lyciȩ: teſte Pompo. Mela li. ȷȷ. & eiuſdē noīs vrbs in ea: de qua Luca. lib. viiȷ. Claraq; relinquit Sole Rhodon. Rhoda vrbs eſt indigetū: teſte Ptole. Rhodius fluuius fuit Troianꝰ teſte Home. lib. Ilia. xiȷ. Rhodia vrbs eſt Lyciȩ circa mōtē Maſſicitē: teſte Pto. Rhodia itē Oceani & Tethyos filia fuit: teſte Heſio. in theogo.

R ante I

Rica. Requi. in dicti. Ricinus Ricina. Ibidem.

Ricinum. Ibidem. Ricula. Ibidem.

Ricinus cū i latino vtrobiq;: & hoc riciniū declinari pōt. Ser. Ricinus genus eſt veſtis muliebris Var. de ling. lati. A reȷciendo riciniū dictū eſt. Feſtus. Riciniū om̄e ē veſtimētū quadratū. Eſt etiā ricinus genus cucumeris: & gn̄s vermis ꝗ exitū nō habet. Ricina inſula quȩdā eſt Iberniȩ ſupiacens: teſte Ptole. Rica cū i latino & c exili: veſtimentū eſt quadratū: fimbriatū: purpureū quo flamines ꝓ palliolo vtebanẗ: teſte Feſto. & a ritu dicta eſt: auctore Varro. de lingua latina Aliȷ dicūt ꝙ ex lana fiat ſuccida alba: & cæru. colore inficiaẗ. Et format diminutiue Ricula.

Rictum. Require in dictione Ringo.

Rictus. Ibidem.

Rideo rides ſecunda: & rido ridis tertia cōiuga. declinari pōt: teſte Diome. Brutū inducente dicentē de patientia. Irridūt horū lachrimas.

Rido ridis. Require in dictione Rideo.

Rigeo ges ſecūdæ: & rigo rigas primæ cōiuga. vtrūq; ꝟbū notā habet ſignificationē: & vtrobiqꝫ ri ſylla. corripiẗ. Luca. lib. ix. Aphrica Cyrenis etiā tunc bruma rigebat. Oui. lib. meta. v Dextra diriguit: nec citra mota nec vltra ē. Boetius. Et veris elegi fletibus ora rigant. Luca. li. vi. Irrigat amphryſos famulātis paſcua phebi

Rigo rigas. Require in dictione Rigeo.

Ringo gis. & ringor deponēs dici pōt. Teren. in Phor. Cū ille & cura & ſumptibꝫ abſumiẗ: dū tibi ſit qđ placet: ille ringiẗ: tu rides. Eſt aūt ringere (teſte Ser.) os extendere: indignari: iraſci: murmurare. Ab huius verbi ſupino rictu fit h̄ rictus huiꝰ tus: & hoc rictū: teſte Acro. ſuꝑ illđ Horatiȷ ſer. x. Ergo non ſatis eſt riſu diducere rictū. Vn̄ & Lucre. li. v. inqt. Moloſum Mollia ricta p̄mūt duros nudantia dentes. Oui. lib. meta. vi. Ipſaqꝫ dilatāt patulos cōuitia rictus.

Ringor. Require in dictione Ringo.

Ritus huiꝰ ritus: & rites huiꝰ ritis declinari pōt: ſicut impetus & impes: vt in ipſa dictione vidimus. Sta. lib. thæ. xi. Hei mihi primitiȷs ararū: & rite neſiſto Libatus. Diciẗ aūt ritus: auctore Pompe. mos vel cōſuetudo. Rite ꝟo aduerbiū bene vel recte ſignificat.

Rixo. Require in dictione Rixor.

Rixor rixaris deponēs eſt verbū: qđ & rixo veteres ꝓtulere: teſte Marcel. ꝗ & Varronē referꝫ dixiſſe. Vigilant: clamant: calent: rixant.

R ante O

Rogo gas verbū varia cōpoſitione: diuerſa detinet ſcata. Vn̄ ꝟ. Si rogat addideris cō. ꝯgregat e dat: in infert. De minuit: ſub ſubſtituit: ꝓ protrahit: inter Quærit: præ ſuꝑat ac deſtruit atqꝫ ſuperbit.

R ante V

Ruber. Req̄. in dic. Rubus Rubeta. Ibidem.

Rubetum. Ibidem. Rubeus. Ibidem.

Rubi oppidū. Ibidem. Rubius a um. Ibidem.

Rubus maſcu. gen. arbuſcula eſt: quæ tn̄ a Pro. fœmi. gen. tradiẗ: cuius fructus fœmi. etiā gen. eſt: dicēte Sereno. Mandiẗ apta rubus gingiuis & bona labris. Rubetū locus ruborū eſt. Hæc rubeta genus eſt ranȩ venenoſum. Iuue. ſaty. i. Porrectura viro miſcet ſitiēte rubetā. Rubi plꝰ